

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (tretia komora)

z 15. júla 2015*

„Hospodárska súťaž — Správne konanie — Európsky trh s autosklom — Zverejnenie rozhodnutia, ktorým sa konštatuje porušenie článku 81 ES — Zamietnutie žiadosti o dôverné zaobchádzanie s informáciami, ktoré chce Komisia zverejniť — Povinnosť odôvodnenia — Dôvernosť — Profesionálne tajomstvo — Program zhovievavosti — Legitímna dôvera — Rovnosť zaobchádzania“

Vo veci T-465/12,

AGC Glass Europe SA, so sídlom v Bruseli (Belgicko),

AGC Automotive Europe SA, so sídlom vo Fleuruse (Belgicko),

AGC France SAS, so sídlom v Boussois (Francúzsko),

AGC Flat Glass Italia Srl, so sídlom v Cuneo (Taliansko),

AGC Glass UK Ltd, so sídlom v Northampton (Spojené kráľovstvo),

AGC Glass Germany GmbH, so sídlom vo Wegbergu (Nemecko),

v zastúpení: L. Garzaniti, J. Blockx, P. Niggemann, A. Burckett St Laurent, advokáti, a S. Ryan, solicitor,

žalobkyne,

proti

Európskej komisii, v zastúpení: M. Kellerbauer, G. Meessen a P. Van Nuffel, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

ktorej predmetom je návrh na zrušenie rozhodnutia Komisie C(2012) 5719 final zo 6. augusta 2012, ktorým sa zamietajú žiadosti o dôverné zaobchádzanie, ktorú podali AGC Glass Europe SA, AGC Automotive Europe SA, AGC France SAS, AGC Flat Glass Italia Srl, AGC Glass UK Ltd a AGC Glass Germany GmbH na základe článku 8 rozhodnutia predsedu Komisie 2011/695/EÚ z 13. októbra 2011 o funkcii a pôsobnosti vyšetrovateľa v niektorých konaniach vo veci hospodárskej súťaže (vec COMP/39.125 – Autosklo),

VŠEOBECNÝ SÚD (tretia komora),

v zložení: predseda komory S. Papasavvas, sudcovia N. J. Forwood (spravodajca), a E. Bieliūnas,

* Jazyk konania: angličtina.

tajomník: L. Grzegorzcyk, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 2. marca 2015,

vyhlásil tento

Rozsudok¹

Okolnosti predchádzajúce sporu

- 1 Komisia Európskych spoločenstiev prijala 12. novembra 2008 rozhodnutie K(2008) 6815 v konečnom znení týkajúce sa konania podľa článku 81 [ES] a článku 53 Dohody o EHP proti viacerým výrobcam autoskla vrátane žalobkyň, teda spoločností AGC Glass Europe SA, AGC Automotive Europe SA, AGC France SAS, AGC Flat Glass Italia Srl, AGC Glass UK Ltd a AGC Glass Germany GmbH (vec COMP/39.125 – Autosklo), (ďalej len „rozhodnutie Autosklo“).
- 2 Komisia najmä konštatovala, že osoby, ktorým bolo rozhodnutie Autosklo určené, porušili článok 81 ES a článok 53 Dohody o európskom hospodárskom priestore (EHP) tým, že sa počas rôznych období od marca 1998 do marca 2003 zúčastnili na súbore protisúťažných dohôd a zosúladených postupov v sektore autoskla v rámci EHP.
- 3 Podľa rozhodnutia Autosklo ide o jediné a pokračujúce porušenie spočívajúce v zosúladenom rozdeľovaní zmlúv týkajúcich sa dodávok automobilových skiel alebo zostáv sklenených výplní, zahŕňajúcich najmä predné sklo, zadné sklo a bočné sklá, a to hlavným výrobcam automobilov v rámci EHP. Tieto zosúladené postupy spočívali podľa Komisie v koordinácii cenových politík a stratégií dodávok zákazníkom s cieľom udržať celkovú stabilitu trhových podielov podnikov zúčastnených na karteli na predmetnom trhu. Táto stabilita bola najmä dosahovaná nápravnými mechanizmami, ktoré sa používali, keď zosúladené postupy nevedli k očakávaným výsledkom.
- 4 Listom z 25. marca 2009 Generálne riaditeľstvo (GR) Komisie pre hospodársku súťaž informovalo žalobkyne o svojom zámere uverejniť na svojej internetovej stránke v súlade s článkom 30 nariadenia Rady (ES) č. 1/2003 zo 16. decembra 2002 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch 81 [ES] a 82 [ES] (Ú. v. ES L 1, 2003, s. 1; Mim. vyd. 08/002, s. 205), nedôvernú verziu rozhodnutia Autosklo v jeho autentických jazykových zneniach, teda v predmetnom prípade v angličtine, francúzštine a holandčine. GR pre hospodársku súťaž okrem toho vyzvalo žalobkyne, aby označili prípadné dôverné informácie alebo informácie, ktoré predstavujú obchodné tajomstvo, a aby svoje úvahy v tomto smere odôvodnili.
- 5 V nadväznosti na korešpondenciu so žalobkyňami schválilo GR pre hospodársku súťaž v decembri 2011 nedôverné znenie rozhodnutia Autosklo, ktoré malo byť uverejnené na internetovej stránke Komisie. Z predmetnej korešpondencie vyplýva, že GR pre hospodársku súťaž nevyhovelo žiadostiam žalobkyň o utajenie informácií uvedených v 246 odôvodneniach a 122 poznámkach pod čiarou rozhodnutia Autosklo.
- 6 Podľa GR pre hospodársku súťaž možno tieto informácie rozdeliť do troch kategórií. Prvá kategória obsahuje mená zákazníkov a opis dotknutých výrobkov, tak ako aj akékoľvek informácie umožňujúce určiť totožnosť zákazníka (ďalej len „informácie I. kategórie“). Druhá kategória obsahuje množstvá dodaných dielov, pridelovanie kvót každému výrobcovi automobilov, dohody o cenách, ich výpočet a úpravy a nakoniec údaje a percentuálne podiely v rámci pridelovania zákazníkov medzi účastníkmi

1 — Uvádza sa iba tie body rozsudku, ktorých uverejnenie považuje Všeobecný súd za užitočné. Pokiaľ ide o vynechané body, odkazuje sa na rozsudok Všeobecného súdu z 15. júla 2015, Pilkington Group/Komisia (T-462/12).

kartelu (ďalej len „informácie II. kategórie“). Tretia kategória obsahuje informácie výlučne administratívnej povahy, spočívajúce v odkazoch na dokumenty v spise (ďalej len „informácie III. kategórie“).

- 7 Žalobkyne sa 20. januára 2012 obrátili v súlade s článkom 9 rozhodnutia Komisie 2001/462/ES, ESUO z 23. mája 2001 o pôsobnosti vyšetrovateľov v niektorých konaniach vo veci hospodárskej súťaže (Ú. v. ES L 162, s. 21; Mim. vyd. 08/002, s. 151) na vyšetrovateľa, pričom namietali proti zverejneniu informácií I. a II. kategórie, ako aj proti zverejneniu časti vety nachádzajúcej sa v odôvodnení 726 rozhodnutia Autosklo. Listom z 21. mája 2012 žalobkyne vzali späť svoju žiadosť, pokiaľ ide o informácie II. kategórie.

Napadnuté rozhodnutie

- 8 Vyšetrovateľ sa k žiadosti žalobkyň vyjadril v rozhodnutí Komisie C(2012) 5719 final zo 6. augusta 2012, ktorým sa zamietajú žiadosti o dôverné zaobchádzanie, ktorú podali žalobkyne, vydanom na základe článku 8 rozhodnutia predsedu Komisie 2011/695/EÚ z 13. októbra 2011 o funkcii a pôsobnosti vyšetrovateľa v niektorých konaniach vo veci hospodárskej súťaže (vec COMP/39.125 – Autosklo) (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“).
- 9 V rámci úvodných poznámok vyšetrovateľ v prvom rade uviedol, že oznámenie Komisie o oslobodení od pokút a znížení pokút v kartelových prípadoch (Ú. v. EÚ C 298, 2006, s. 17, ďalej len „oznámenie o spolupráci z roku 2006“) nie je vo vzťahu k žalobkyniam základom vzniku legitímnej dôvery, ktorá by bránila Komisii zverejniť informácie nepatriace do rámca profesijného tajomstva. Okrem toho záujem žalobkyň na tom, aby podrobnosti o ich správaní, na ktoré sa uvedené tajomstvo nevzťahovalo, neboli zverejnené, si nezaslúži žiadnu osobitnú ochranu. Vyšetrovateľ nie je aj tak oprávnený vyjadriť sa k príležitosti zverejnenia informácií, ktoré nie sú dôverné, ani k dosahu vyplývajúcejmu zo všeobecnej politiky Komisie v tejto súvislosti (odôvodnenia 12 až 14 a 19 napadnutého rozhodnutia).
- 10 V druhom rade vyšetrovateľ zamietol tvrdenie, podľa ktorého je Komisia viazaná svojou skoršou praxou týkajúcou sa rozsahu zverejnenia. Vyšetrovateľ okrem toho pripomenul, že plánované zverejnenie nezahŕňalo zdroj vyhlásení o zhovievavosti ani iné dokumenty predložené v tomto rámci, pričom zdôraznil, že nemá právomoc vyjadriť sa k rozsahu plánovaného zverejnenia vzhľadom na zásadu rovnosti zaobchádzania, keďže žalobkyne sú v postavení žiadateľiek o zhovievavosť (odôvodnenia 16 až 18 napadnutého rozhodnutia).
- 11 Z odôvodnenia 21 napadnutého rozhodnutia vyplýva, že toto rozhodnutie vychádza hlavne z preskúmania dvoch tvrdení predložených žalobkyňami. Prvé tvrdenie preskúmané v odôvodneniach 22 až 35 napadnutého rozhodnutia sa týka dôvernosti sporných informácií ako takých a druhé tvrdenie preskúmané v odôvodneniach 36 až 45 napadnutého rozhodnutia sa týka ochrany totožnosti fyzických osôb.
- 12 Pokiaľ ide o prvé tvrdenie, vyšetrovateľ sa domnieval, po prvé, že informácie I. kategórie týkajúce sa mien zákazníkov a opisu dotknutých výrobkov boli svojou povahou a vzhľadom na osobitosti trhu s autosklom známe nielen žalobkyniam, po druhé, že tieto informácie sa týkali minulosti, a po tretie, že sa týkali samotnej podstaty porušenia, takže ich zverejnenie je potrebné aj v záujme poškodených osôb (odôvodnenia 24 až 29 napadnutého rozhodnutia). Okrem toho v rozsahu, v akom žalobkyne predložili osobitné tvrdenia na preukázanie dôvernosti týchto informácií napriek všeobecným charakteristikám opísaným vyššie, vyšetrovateľ po tom, ako vykonal analýzu zohľadňujúcu tri kumulatívne podmienky, dospel k záveru, že informácie I. kategórie nepatria do rámca profesijného tajomstva (odôvodnenie 30 posledná veta až odôvodnenie 35 napadnutého rozhodnutia).

- 13 Pokiaľ ide o druhé tvrdenie, vyšetrovateľ sa oprel o článok 5 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 z 18. decembra 2000 o ochrane jednotlivcov so zreteľom na spracovanie osobných údajov inštitúciami a orgánmi spoločenstva a o voľnom pohybe takýchto údajov (Ú. v. ES L 8, 2001, s. 1; Mim. vyd. 13/026, s. 102) a súhlasil s dôverným zaobchádzaním s informáciami nachádzajúcimi sa v odôvodneniach 115, 128, 132, 252 a 562, ako aj v poznámke pod čiarou 282 rozhodnutia Autosklo (odôvodnenia 36 až 45 a článok 2 napadnutého rozhodnutia).
- 14 Vyšetrovateľ takisto súhlasil s dôverným zaobchádzaním, pokiaľ ide o časť vety nachádzajúcej sa v odôvodnení 726 rozhodnutia Autosklo (odôvodnenie 8 a článok 1 napadnutého rozhodnutia).
- 15 Vo zvyšnej časti vyšetrovateľ žiadosť žalobkyň zamietol (článok 3 napadnutého rozhodnutia).

Konanie a návrhy účastníkov konania

- 16 Žalobkyne návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 19. októbra 2012 podali túto žalobu.
- 17 Uznesením z 27. novembra 2013 predseda tretej komory Všeobecného súdu zamietol návrhy na vstup vedľajších účastníkov do konania predložené na podporu návrhov Komisie štyrmi poisťovňami pôsobiacimi v odvetví autoskiel.
- 18 Žalobkyne navrhujú, aby Všeobecný súd:
- zrušil článok 3 napadnutého rozhodnutia,
 - zaviazal Komisiu na náhradu trov konania,
 - prijal všetky ďalšie vhodné opatrenia.
- 19 Komisia navrhuje, aby Všeobecný súd:
- zamietol žalobu,
 - zaviazal žalobkyne na náhradu trov konania.

Právny stav

- 20 Na podporu svojich návrhov žalobkyne predložili šesť žalobných dôvodov založených na:
- porušení článku 8 rozhodnutia predsedu Európskej komisie 2011/695/EÚ z 13. októbra 2011 o funkcii a pôsobnosti vyšetrovateľa v niektorých konaniach vo veci hospodárskej súťaže (Ú. v. EÚ L 275, s. 29),
 - porušení zásady ochrany legitímnej dôvery,
 - porušení zásady rovnosti zaobchádzania a povinnosti odôvodnenia,
 - porušení zásady riadnej správy vecí verejných,
 - porušení ustanovení týkajúcich sa prístupu verejnosti k dokumentom inštitúcií Únie,
 - porušení ustanovení týkajúcich sa ochrany profesijného tajomstva.

21 Najprv treba preskúmať šiesty žalobný dôvod.

O šiestom žalobnom dôvode založenom na porušení ustanovení týkajúcich sa ochrany profesijného tajomstva [omissis]

O prvom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 8 rozhodnutia 2011/695

- 55 Žalobkyne tvrdia, že vyšetrovateľ sa tým, že odmietol v odôvodneniach 14, 17 a 19 napadnutého rozhodnutia skúmať, či plánované zverejnenie bolo v súlade so zásadami ochrany legitímnej dôvery a rovnosti zaobchádzania, zdržal výkonu právomoci, ktorú mu poskytuje článok 8 rozhodnutia 2011/695. V každom prípade, keďže vyšetrovateľ výslovne odmietol svoju právomoc, napadnuté rozhodnutie je nedostatočne odôvodnené vzhľadom na tieto zásady.
- 56 V tejto súvislosti treba v prvom rade uviesť, že ako vyplýva z analýzy vykonanej v rámci šiesteho žalobného dôvodu, v napadnutom rozhodnutí nedošlo k protiprávnosti, pokiaľ ide o posúdenia týkajúce sa dôvernosti sporných informácií.
- 57 Ďalej, z odôvodnení 14, 17 a 19 napadnutého rozhodnutia vyplýva, že vyšetrovateľ rozlišoval jednak medzi tvrdeniami žalobkyne založenými na dôvernej povahe sporných informácií a jednak tvrdeniami založenými na porušení zásad, ktoré sa netýkajú profesijného tajomstva, ako sú zásada rovnosti zaobchádzania a zásada ochrany legitímnej dôvery.
- 58 V tejto súvislosti vyšetrovateľ právom dospel v odôvodnení 14 napadnutého rozhodnutia k záveru, že predmetné tvrdenia sa už z povahy vecí samotnej týkali informácií, ktoré mohli byť zverejnené vzhľadom na hranice, ktoré stanovovali pre konanie Komisie článok 30 ods. 2 nariadenia č. 1/2003 a článok 8 rozhodnutia 2011/695, teda vzhľadom na to, že išlo o informácie, na ktoré sa ako také nevzťahuje profesijné tajomstvo. Treba pripomenúť, že ako vyplýva z článku 8 ods. 1 rozhodnutia 2011/695, konanie, ktoré môže viesť k zapojeniu vyšetrovateľa, sa začne „v prípade, že Komisia má v úmysle zverejniť informácie, ktoré môžu predstavovať obchodné tajomstvo alebo iné dôverné informácie“. V tomto kontexte takisto vyšetrovateľ právom zdôraznil voľnú úvahu, ktorú má Komisia, keď táto inštitúcia identifikovala nedôverné informácie, ktoré budú zverejnené.
- 59 Okrem toho treba zdôrazniť, že ako vyplýva z článku 8 ods. 2 rozhodnutia 2011/695, vyšetrovateľ musí vo svojom rozhodnutí stanoviť lehotu, po ktorej uplynutí sporná informácia považovaná za nedôvernú bude zverejnená, pričom predmetná lehota nemôže byť kratšia ako jeden týždeň. Z tohto ustanovenia vyplýva, že zapojenie vyšetrovateľa spočíva v uplatnení pravidiel chrániacich podniky z dôvodu dôvernosti dotknutej informácie. To, že GR pre hospodársku súťaž zverejní informáciu, na ktorú sa vzťahuje profesijné tajomstvo, s konečnou platnosťou zmarí osobitnú ochranu poskytovanú tomuto typu informácií. Cieľom zapojenia vyšetrovateľa je teda pridať ďalšiu fázu kontroly zo strany orgánu, ktorý je nezávislý od GR pre hospodársku súťaž. Tento orgán je navyše povinný odložiť účinnosť svojho rozhodnutia, čím sa dotknutému podniku dáva možnosť obrátiť sa na sudcu rozhodujúceho o nariadení predbežných opatrení s cieľom priznať odklad výkonu v súlade s tým súvisiacimi podmienkami. Preto treba rozlišovať medzi uplatnením právnych predpisov týkajúcich sa dôvernosti informácie ako takej na jednej strane a tých, na ktoré sa odkazuje s cieľom priznať dôverné zaobchádzanie s informáciou nezávisle od otázky, či táto informácia je už zo svojej povahy dôverná, na druhej strane. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, ako tvrdí Komisia, že aj keď zverejnenie informácie, na ktorú sa nevzťahuje profesijné tajomstvo, môže predstavovať porušenie pravidla patriaceho do druhej z dvoch vyššie uvedených kategórií, táto okolnosť nespôsobuje, že by sa ochrana poskytovaná pravidlami týkajúcimi sa uvedeného tajomstva stala iluzórnou. Ak by bolo takéto porušenie preukázané, môže viesť k primeraným nápravným opatreniam ako k náhrade škody, ak sú splnené podmienky týkajúce sa vzniku mimozmluvnej zodpovednosti Únie. V dôsledku toho vecná analýza tvrdení patriacich do tejto kategórie pravidiel prekračuje ciele sledované mandátom, ktorý bol daný vyšetrovateľovi na základe

článku 8 rozhodnutia 2011/695 (rozsudok z 28. januára 2015, Evonik Degussa/Komisia, T-341/12, Zb., EU:T:2015:51, bod 43), takže posúdenia uvedené v odôvodneniach 14, 17 a 19 nie sú poznačené protiprávnosťou.

60 Napokon v odôvodneniach 12, 13 a 16 napadnutého rozhodnutia vyšetrovateľ v každom prípade zdôraznil, že žalobkyne sa nemohli odvolávať na dôveru alebo iný legitímny záujem brániaci Komisii zverejniť nedôverné informácie, aj keď tieto informácie nepredstavujú podstatu rozhodnutia konštatujúceho porušenie. Okrem toho vyšetrovateľ pripomenul v odôvodnení 18 napadnutého rozhodnutia, že Komisia súhlasila s tým, že odstráni akýkoľvek odkaz, ktorý by mohol viesť k identifikácii zdroja vyhlásení vykonaných v rámci konania o zhovievavosti alebo dokumentov predložených v rámci uvedeného konania, aby sa riadne zohľadnilo postavenie žalobkýň ako podniku, ktorý spolupracoval. Za týchto podmienok treba konštatovať, že vyšetrovateľ uviedol svoje posúdenie týkajúce sa tvrdení založených na porušení zásad ochrany legitímnej dôvery a rovnosti zaobchádzania, takže pokiaľ ide o napadnuté rozhodnutie, nie je možné v žiadnom prípade konštatovať nedostatok odôvodnenia.

61 Prvý žalobný dôvod sa preto musí zamietnuť.

O druhom a treťom žalobnom dôvode, založených na porušení zásady ochrany legitímnej dôvery, zásady rovnosti zaobchádzania a povinnosti odôvodnenia

62 Žalobkyne tvrdia, že oznámenia o spolupráci z roku 2002 a 2006 obsahujú ustanovenia, ktoré sú vo vzťahu ku každému podniku, ktorý patrí do ich pôsobnosti, základom vzniku legitímnej dôvery, pokiaľ ide o skutočnosť, že dobrovoľne poskytnuté informácie zostanú dôverné v rámci možností aj v štádiu zverejnenia rozhodnutia Komisie. Okrem toho tie isté oznámenia podľa nich poskytujú konkrétne ubezpečenia, že zverejnené informácie zaistia spolupracujúcim podnikom, akými sú žalobkyne, aby boli vystavené riziku občianskoprávnej žaloby v menšej miere ako podniky, ktoré nespocovali. Táto dôvera, ktorá je takisto založená na článku 4 ods. 2 nariadenia č. 1049/2001, sa vzťahuje nielen na dokumenty predložené v rámci konania o zhovievavosti, ale takisto na informácie obsiahnuté v nich. Napadnuté rozhodnutie však povolilo zverejnenie totožnosti zákazníkov žalobkýň, teda informácií poskytnutých Komisii v rámci programu zhovievavosti. Toto zverejnenie, ktoré nie je potrebné na účely uplatnenia článku 101 ZFEÚ, tak porušuje legitímnu dôveru žalobkýň a posúva ich do postavenia, ktoré je menej výhodné v porovnaní s podnikmi, ktoré nespocovali. Z toho vyplýva porušenie ustanovení týkajúcich sa ochrany profesijného tajomstva.

63 Žalobkyne takisto tvrdia, že ako jediné žiadateľky o zhovievavosť sa nachádzajú v inej situácii ako ostatní adresáti rozhodnutia Autosklo. Napadnuté rozhodnutie však umožňuje Komisii prijať, pokiaľ ide o zverejnenie totožnosti dotknutých zákazníkov, rovnaký prístup voči všetkým adresátom rozhodnutia Autosklo. Táto okolnosť údajne neproporcionálne poškodzuje žalobkyne, keďže odkazy na výrobcov vozidiel, ktorých sa týkal kartel, zahŕňajú vo väčšine prípadov ich vlastných zákazníkov. Tieto okolnosti znamenajú takisto porušenie profesijného tajomstva, pričom v posúdeniach vyšetrovateľa sa okrem toho vyskytlo zjavne nesprávne posúdenie a navyše sú tieto posúdenia poznačené nedostatkom odôvodnenia.

64 Tieto tvrdenia nemožno uznať.

65 Na úvod treba uviesť, že posúdenia uvedené v bode 59 vyššie nemajú žiadny dosah na právomoc súdu Únie rozhodnúť o žalobných dôvodoch založených na porušení zásady ochrany legitímnej dôvery alebo zásady rovnosti zaobchádzania.

66 V tejto súvislosti v prvom rade oznámenia o spolupráci z rokov 2002 a 2006 neobsahujú žiadne ustanovenie, ktoré by podporovalo argumentáciu žalobkýň. Konkrétne, z bodov 3 až 7 oznámenia o spolupráci z roku 2002, ako aj z bodov 3 až 5 oznámenia o spolupráci z roku 2006 vyplýva, že

cieľom týchto oznámení je stanoviť podmienky, za ktorých podnik môže získať buď oslobodenie od pokuty, alebo jej zníženie. Ako tvrdí Komisia, predmetné oznámenia nestanovujú žiadnu inú výhodu, na ktorú by si mohol podnik nárokovať výmenou za svoju spoluprácu. Pravidlá stanovené v bodoch 8 až 27 oznámenia o spolupráci z roku 2002 a v bodoch 8 až 30 oznámenia o spolupráci z roku 2006 sa týkajú výlučne sumy pokút.

67 Toto posúdenie je výslovne potvrdené v bode 31 oznámenia o spolupráci z roku 2002 a v bode 39 zodpovedajúceho oznámenia z roku 2006. Podľa zhodného znenia týchto bodov skutočnosť, že podnik získal oslobodenie od pokuty alebo zníženie pokuty, neznamená, že tento podnik je chránený pred dôsledkami svojej účasti na porušovaní článku 101 ZFEÚ v občianskoprávnom konaní.

68 Iste, podľa bodu 6 oznámenia o spolupráci z roku 2006 „prípadných žiadateľov o zhovievavosť môže... odradiť od spolupráce s Komisiou v súlade s týmto oznámením skutočnosť, že by to mohlo zhoršiť ich postavenie v civilnom konaní v porovnaní s podnikmi, ktoré nespolupracujú s Komisiou“.

69 Túto vetu však treba vnímať v jej kontexte a najmä vzhľadom na tieto vety, ktoré jej predchádzajú:

„Okrem predloženia už existujúcich dokumentov podniky môžu dobrovoľne oboznámiť Komisiu so svojimi vedomosťami o karteli a so svojou úlohou v ňom, pričom materiál, vo forme vyhlásenia spoločnosti, k tomuto oboznámeniu vypracujú konkrétne na účel tejto iniciatívy v rámci programu zhovievavosti. Ukázalo sa, že takéto iniciatívy sú užitočné pri efektívnom vyšetrovaní a pomáhajú ukončiť porušovanie práva kartelmi a nemali by sa potláčať súdnymi príkazmi na sprístupnenie skutočností, ktoré sú vydávané v civilnom konaní.“

70 V dôsledku toho veta citovaná v bode 68 vyššie znamená, že podnik nemôže byť znevýhodnený v rámci občianskoprávnych konaní, ktoré prípadne budú voči nemu začaté, len preto, že dobrovoľne písomne predložil Komisii vyhlásenie o zhovievavosti, v súvislosti s ktorým by mohlo byť vydané rozhodnutie nariaďujúce oznámenie dokumentov. Práve v rámci tohto zámeru chrániť osobitne vyhlásenia o zhovievavosti Komisia stanovila pre seba v bodoch 31 až 35 oznámenia o spolupráci z roku 2006 osobitné pravidlá upravujúce spôsoby formulovania uvedených vyhlásení, prístup k nim a ich používanie. Tieto pravidlá sa týkajú výlučne dokumentov a vyhlásení, či už písomných, alebo zaznamenaných, doručených v súlade s oznámeniami o spolupráci z rokov 2002 alebo 2006, pričom ich zverejnenie Komisia vo všeobecnosti považuje za zverejnenie, ktoré narúša ochranu cieľov inšpekcií a vyšetrovaní v zmysle článku 4 nariadenia č. 1049/2001, ako sa uvádza v bodoch 32 a 40 citovaných oznámení. Cieľom ani účinkom týchto pravidiel teda nemohlo byť zabrániť Komisii zverejniť v rozhodnutí, ktorým sa končí správne konanie, informácie týkajúce sa opisu porušenia, ktoré jej boli predložené v rámci programu zhovievavosti, a tieto pravidlá v tejto súvislosti ani nie sú základom vzniku legitímnej dôvery.

71 Takéto zverejnenie vykonané na základe článku 30 nariadenia č. 1/2003 pri dodržaní profesijného tajomstva, ako to vyplýva zo skúmania šiesteho žalobného dôvodu, nenarušuje legitímnu dôveru, na ktorú sa môžu odvolávať žalobkyne na základe oznámení o zhovievavosti z rokov 2002 a 2006 a ktorá sa týka výpočtu sumy pokuty a nakladania s dokumentmi a osobitne s uvedenými vyhláseniami.

72 S tým súvisí, že z dôvodov uvedených v bode 29 vyššie sa článok 4 nariadenia č. 1049/2001 týka prístupu k dokumentom, ktoré sú súčasťou spisu týkajúceho sa vyšetrovania, s výnimkou rozhodnutia, ktoré Komisia prijíma na konci správneho konania a ktorého obsah je konečný v zmysle článku 30 nariadenia č. 1/2003. Na základe článku 4 nariadenia č. 1049/2001 teda nemôže vzniknúť v súvislosti so žalobkyňami legitímna dôvera, pokiaľ ide o obsah verejnej verzie rozhodnutia Autosklo.

73 V druhom rade, ako tvrdí Komisia, cieľom oznámení o spolupráci z rokov 2002 a 2006 je zrealizovať politiku rozlišovania medzi adresátmi rozhodnutia, ktorým sa konštatuje porušenie článku 101 ZFEÚ, podľa miery spolupráce každého z nich a z hľadiska výšky pokuty. Keďže podľa predchádzajúcej analýzy cieľom predmetných oznámení nie je ovplyvnenie dôsledkov, ktoré na občianskoprávnej

úrovni vyvolá účasť podnikov žiadajúcich o zhovievavosť na protiprávnom konaní, nie je možné uznať tvrdenie žalobkýň, že sa ocitli z hľadiska týchto dôsledkov v odlišnej situácii v porovnaní s ostatnými adresátmi rozhodnutia vo veci Autosklo z dôvodu, že sú žiadateľkami o zhovievavosť (pozri bod 63 vyššie). Preto tvrdenie, že Komisia mala upraviť zverejnené údaje o zákazníkoch každého adresáta rozhodnutia Autosklo podľa miery spolupráce každého z nich, je okrem toho, že sa nedá vykonať, založené na nesprávnom predpoklade. Vzhľadom na to, že Komisia súhlasila, ako pripomenul vyšetrovateľ v odôvodnení 18 napadnutého rozhodnutia, s odstránením každého údaj, ktorý by mohol odhaliť zdroj informácií ku každej zo skutkových okolností, na ktorých je založené rozhodnutie Autosklo, nemôže v každom prípade vzniknúť otázka porušenia zásady rovnosti zaobchádzania alebo povinnosti odôvodnenia.

74 Treba preto zamietnuť druhý a tretí žalobný dôvod.

O štvrtom žalobnom dôvode založenom na porušení zásady riadnej správy vecí verejných [omissis]

O piatom žalobnom dôvode založenom na porušení ustanovení týkajúcich sa prístupu verejnosti k dokumentom inštitúcií [omissis]

O trovách [omissis]

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (tretia komora)

rozhodol a vyhlásil:

- 1. Žaloba sa zamietá.**
- 2. AGC Glass Europe SA, AGC Automotive Europe SA, AGC France SAS, AGC Flat Glass Italia Srl, AGC Glass UK Ltd a AGC Glass Germany GmbH sú povinné nahradiť trovy konania.**

Papasavvas

Forwood

Bieliūnas

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 15. júla 2015.

Podpisy